

מקור המאמר בזוהר פרשת וישב דף קעה ע"ב – קצ ע"ב
היצר הרע שולט על המתגאה

ויבא הביתה לעשות מלאכתו, כדי להשתדל בתורה ולעשותמצוות הتورה, שהוא מלאכתו של האדם בעולם הזה. וכיון שעבודת האדם בעולם הזה היא עבודה הקדוש ברוך הוא, צריך לאדם להיות תקין כאריה בכל צדדיו כדי שלא ישלט עליו הצד الآخر ולא יוכל לפנות אותו. מה כתובי? ואין איש, אין גבר שיעמד לפני היצר הרע וילחם בו קרב פרاوي.

מה דרכו של יציר הרע? כיון שרואה שאין האדם עומד בנגדו ו יוצא לקרב אותו, מיד ותתפשו בגדו לאמր שכבה עמי. ותתפשו בגדו, משומ שבאשר יציר הרע שולט על האדם, מתקין אותו ומקשט לו את לבושו, מסלסל בשערו. זהו שכתב ותתפשו בגדו לאמր שכבה עמי, הדבק עמי.

מי שהוא צדיק, מתגבר בגדו ונלחם בו קרב. מה כתובי? ויעזוב בגדו בידה וינס ויצא

ויבא הביתה לעשות מלאכתו, בגין לאשתקדלא באורייתא ולמעד פקיד רורייתא,iae האיה מלאכתו דבר נש בהאי עלמא. וכיון דעתך תא דבר נש בהאי עלמא, הוא עבידתא רקדשא בריך הוא. בשיליה לבר נש, למחיי תקיפה כאריה בכל סטורי, בגין דלא ישלוט עליי סטרא אחרא, ולא יכול למפתוי ליה. מה כתיב ואין איש, לית גבר דיקום לכבליה דיצר הרע, ויגח ביה קרבא כדקה יאות.

מאי אורחיה דיצר הרע, כיון דחמי דלית בר נש קאים לכבליה ולאגחא ביה קרבא, מיד: ותתפשו בגדו לאמր שכבה עמי. ותתפשו בגדו, בגין דכד שליט יציר הרע עלייה דבר נש, אתקין ליה, וקשיט ליה לבושו, מסלסל בשעריה. **הדא** הוא דכתיב ותתפשו בגדו לאמր שכבה עמי, אתדק עמי.

מןiae זבא, אהתתקף לכבליה, ואגה ביה קרבא. מה כתיב, ויעזוב בגדו בידה וינס ויצא

החוֹצָה, יִשְׁבּוּק לֵיה, וַיַּתְפַּקְפַּף לְקַבְּלִיה. (ס"א ואגה ביה קרבא) **וַיַּעֲרוּק מִגְיָה, בְּגַין לֹא שָׁתַּזְבַּא מִגְיָה, וְלֹא יִשְׁלֹט עַלְיוֹ.**

אמֶר רַבִּי יַצְחָק, זָמִינֵינוּ אִינּוֹן צְדִיקִיא לְמַחְמִי לִיצָר הָרָע, בְּחֶדֶת טֹוֹרָא רַבְּרָבָא, וַיַּתְמַהּוּן וַיִּמְרֹזּוּן. אֵיךְ יַכְלֵנָא לְאַכְפִּיא לֵיה לְטוֹרָא רַבְּרָבָא הַדִּין עַלְאָה. זָמִינֵינוּ רְשִׁיעִיא לְמַחְמִי לֵיה לִיצָר הָרָע, דָקִיק בְּחַוְטָא דְשֻׁעָרָא, וַיַּתְמַהּוּן וַיִּמְרֹזּוּן. הַיְד לֹא יַכְלֵנָא לְאַכְפִּיא לְחַוְטָא דְשֻׁעָרָא בְּדָא דָקִיק. אַלְיוֹן יְבָפּוּן וְאַלְיוֹן יְבָפּוּן. וּקְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הוּא יְבָעֵר לֵיה בְּעַלְמָא, וַיְכֹס לֵיה לְעִינֵיהֶן, וְלֹא יִשְׁלֹט עוֹד בְּעַלְמָא, וַיַּחַמֵּן צְדִיקִיא וַיְחַדְּזֵן. כַּמָּה דָאת אָמֶר, (תהלים קמ) **אֵךְ צְדִיקִים יוֹדוּ לְשָׁמֶךְ יִשְׁבּוּ יִשְׁרִים אֶת פְּנֵיה.** (ד"ק קצ"א ט"א)

החוֹצָה. יַעֲזֹב אֹתוֹ וַיַּתְגַּבֵּר כְּנֶגֶדו [נוֹלַחַם בּוּ קָרְבָּה] וַיַּבְרַח מִמֶּנוּ כִּדִי להַגְּזֵל מִמֶּנּוּ, וְלֹא יִשְׁלֹט עַלְיוֹ.

אמֶר רַבִּי יַצְחָק, עַתִּידים הֵם הַצְדִיקִים לְרֹאֹת אֶת יִצְרָה הָרָע בֶּמוּ הַר גָּדוֹל, וַיַּתְמַהּוּ וַיִּאמְרוּ, אֵיךְ יַכְלֵנוּ לְהַכְנִיעַ אֶת הַהָר הַגָּדוֹל הַעַלְיוֹן הַזֶּה?! וּעַתִּידים הַרְשָׁעִים לְרֹאֹת אֶת הַיִצְרָה הָרָע דָקִיק כֶּמוּ חֹוט שֶׁל שְׁעָרָה, וַיַּתְמַהּוּ וַיִּאמְרוּ, אֵיךְ לֹא יַכְלֵנוּ לְהַכְנִיעַ אֶת חֹוט הַשְּׁעָרָה כֵּזהֶה דָקִיק?! אֶלָו יְבָפּוּ וְאֶלָו יְבָפּוּ. וְהַקְדּוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא יְבָעֵר אֶתְוֹ מִן הַעוֹלָם וַיַּשְׁחַט אֶתְוֹ לְעִינֵיהם, וְלֹא יִשְׁלֹט עוֹד בְּעוֹלָם, וַיַּרְאֵו הַצְדִיקִים וַיִּשְׁמַחֵג, כֶּמוּ שָׁנָאָמֵר (תהלים קמ) **אֵךְ צְדִיקִים יוֹדוּ לְשָׁמֶךְ יִשְׁבּוּ יִשְׁרִים אֶת פְּנֵיה.**

ספר אור הוזר (עמוד 112)

- פרק א ענף א'

מעלת אמרית הוזר והתקוגנים אפילו בלי הבנה

ק"א) כִּשְׁאַנְיִ לְוִידָה, אַנְיִ מַתְרָא לְדָבָר מַחְמָת פְּחָד

רַבִּי פְּנַחַם מִקְאַרִין וְצַ"ל אָמֶר: בִּשְׁאַנְיִ לְוִידָה, וּבִשְׁאַנְיִ פָּוֹגֵעַ בָּאֵיזָה מָקוֹם, אַנְיִ מַתְרָא לְדָבָר מַחְמָת פְּחָד, רַק אַנְיִ יוֹשֵׁב וּרוֹאָה בּוּ וְאַנְיִ מַדָּבֵר. (מדרש פנחים, רב פנחים מקארין וצ"ל, קונטרס ה' אות י"א)

ק"ב) לְמַוד הַזָּהָר אַחֲר חֲזֹות לֵילָה אָפְלוּ קָדָם הַשְׁנָה

רַבִּי פְּנַחַם מִקְאַרִין וְצַ"ל נָהָג לְהַזָּהָר בְּלִימוד הַזָּהָר אַחֲר חֲזֹות לֵילָה אָפְלוּ קָדָם הַשְׁנָה.

(מדרש פנחים, רב פנחים מקארין וצ"ל, קונטרס "אות ח")